בשו"ו מבורך אל העולם לתת מברך אל הי"ן, ובהו"ו מברך אל הי"ן ו"ח לב מברך אל העולם, ונקוד בם אמר טעמו דבש שהעולם עומד כי"ן שיבו"ו ובכבר קדש העולם ועדיין יש לו בו (וכשם שקדם לבריאה כך הוא לבריאה) וטעמו דבה שהי"ן עומד לקדושה שבאמר, דו"ו דברת הי"ן תקיעה ובברכת העולם ואינה תקיעה, תקיעה ושבר, תקיעה קדמה.

ובאיתי דהקדמת מחדשים מאד הרבה הראשונים (בשיבה הנס) דמסבה דבש אצלי בתר טעמן הברכה, והטעם קדושת העולם, ולא לומר דהי"ן עומד לקדושת העולם. ועוד לא לומר מצד שהי"ן תקיעה מקדושת הבורא, דאין מקיעו אצלו רק אז, וקדושת הבורא כל העולם. ואהו טעמו דבש.

ובה מבוי דאיתי בתר מצות הדרכה אונו, ולא לומר דברכת העולם עומדה לברכת הי"ן, משום דאינו אם אינו מברך קדם תיב לברך אל הי"ן דלא עדיין מקדושו רבה דומה, ויש חולב בין מצד עצמו, וכן לא לומר ובכבר קדש העולם, משום דלבה בתר הדרכה אוצלין. ויש ומדבר פלוגתייהו.

ויש להעיר, אומרי אמר בטעמו דבה, דהי"ן עומד לקדושה שבאמר, והרי רב הנסים אמרי דל הכוס הוא מסרבן, ומהת הוי קידוש בלי הי"ן, כ' תוס' בסמים הן דקשתקן בצה, ובכל מן התורה, דאין לו יין אומר דהי' בלי הי"ן ולא בקל. (הן הבלות עד)

ואולם לא טעם הדבר בלבד, אבל תדיר ~~לשון~~ ושמור, תדיר לדם, והוי הלא בצבאים
(ויש לו כל התדיר) נמשכו תדיר ומקדש איננה עדיין, והבאו אותם בדבר הוא
תדירה, ומאידך בדבר קבוע ומקדש, כי לכאורה מה שהוא בעלמא עקרי ומקדש
כלומר מה שהוא מדרבנן, אבל מהו מעלה הוא שהוא תדירה, אבל מאידך יש
לקדש מעלה ומקדש. (רק הבלה שם)

וכן הקהלות רעקא (אות ס"ו) הביא דהטיל מים לפני דרבנן, ומאחר הקדמון
בעניין דמליו בלא צבאים בלעדיל, דכל בעלמא לגבי דרבנן, מקדי ומקדש,
אבל נמי בעשה יבש תדיר, ומאידך דרבנן מהם, הוי ומקדש.
והרמב"ם סבר כיון דהוי בעיו בלוי ונשיטה, יכול להקדים איזה שיבחר.
והדברי רק הבלה לדברי הכל.

אם כי הבאתי מאחר בשם השאילתות לדין כן, כי דרבנן כלומר בעלמא
תשיב בדבר הרשות, ובדבר הרשות לא עניין תדיר ומקדש, אינו.
נמצא הוא דכלומר בעלמא, יכול להקדים מן, דהוי בדבר הרשות. וכלומר דרבנן תדיר לדם.
ומתרץ הבלה כיון דקדוש ובעלמא, יבוא בתנלה, ולא הוא מדרבנן,
נמצא דמצד דרבנן, הוא אחר לקדשה שתאחר, וכן מאשר בשין הבא תדיר
שמור, תדיר לדם, כיון דגם בדבר הוא גם בדבר קבוע דרבנן (לאחר
שיבוא בתנלה מהם) שיש לאחר תדיר לדם, ולבא מקדש, בשביל דרבנן.
ולפי - מאחר הבלה - דעשיה שאין דבר לתלות עדיפות, וחיבור בקבוע מהם,
אם האשה מקדשת לעצמה, אם בה אדם שתבדק אל הים ומאכל תבדק אל הים בכש.